

1874-06-05

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Gengivet i: H. Ditzel: "En Kunstner i

svøb", Skovgaard Museets

Forlag, 1971, s. 36-38

Kommentarer i margin står i || på den

pågældende side, dog er

kommentaren som fortsætter fra side

4 foroven på side 3 og ned langs

kanten, transskriberet på side 4.

Afsendersted:

Viborg

Omtalte personer:

Gottlieb Bruun

Magdalene Sørena Bruun

Sofie Hjort

Gitte Høyen

Carl Ploug

Sofie Rønne

J.F. Schouw

Niels Skovgaard

Henrik Gottlieb Swane

Julie Anette Swane

Jørgen Swane

Magdalene Johanne Marie Swane

Peder Daniel Swane

Reinholdine Swane

Arkivplacering:

Mappe 9 nr. 34

DOKUMENTINDHOLD

Joakim Skovgaard fortæller lidt om arbejdet i Viborg Domkirke, om fru Høyens og Carl Plougs besøg. Derudover er der en beskrivelse af dagligdagen i Viborg og familien Swane.

TRANSSKRIFTION

Viborg 5 Juni 1874.

|selve korstenen er for lille|

Kjære Fader!¹

Tak for brevet, det glæder mig, at du nu selv kan skrive til mig, og at du tænker at tage på landet, om nogen tid det har du vist godt af. Nu skal du få at hvide hvad jeg har taget mig til siden jeg sidst skrev, om arbejdet vil jeg nu ikke skrive, da det endnu er den kedelige del vi er ved, nemlig ponktsningen og inddelingen. Søndag morgen, da jeg klædte mig på, så jeg en spurv, på taget ud for mit vindu, sidde og kvidre så gyseligt ivrigt, og da jeg skulde se mig for, var det af en lille ugle, af den mindste slaks vi har her i danmark, af dem på et kvarters størelse, der havde sat sig i skorstensrøret, og med stor ro sad og snarrede runt for vinden, jeg tegnede den, men da jeg vilde kalde på Fru Hjort, fløj den. I Lørdags, var jeg forresten ope at se Bestefaders hus, det ligger i samme gade, som jeg bor, nemlig

●2●

|Side 2| |Til P.C.S. 5 juni 74.|

St. Mogensgade og (ja det er også ja vel egentlig rettere Nytorvsgade, da porten er på den side, og det er den eneste indgang til vores hus) er et lyserødt sted, det eneste i gaden, med karnapvindue det ser omtrent saledes ud. Jeg havde nær kommet til at bo i det, thi Fru Hjort² Bode i det, til Oktober sidste år. Søndag formiddag gik jeg ned til Banegården, men der var ingen Fru Højen, hvorfor jeg gik hjem tog min malerkasse, marscherede ud, på den nordlige side af Viborg sø, ledte og ledte, fandt endelig et nogenlunde godt sted, og, malte eller rettere begyndte, for jeg blev ikke færdig, midt første studi herovre, med Oliefarver, det kan måske blive, ikke så tosset, og ser således ud. Det gik naturligvis sløjt, og prop fuldt af sand fik jeg det, men det gjorde i grunden ganske godt, da det nemlig var sand jeg malte.

●3●

Se siste side). Før jeg gik i heden at male, havde forresten de to ældste Frøkner Svane været her, og indbudt |Fru Hjort og| mig til aften, stop lidt, medens vi er her, kan i få registret på Familien Svane, hvis i ikke ved det. Der er først Hr. og Fru Svane, så to sønner, jeg ikke har set, den ene er

landmand, formodenligt den ældste, den anden er Soldat, dernes tre døttre, den ældste heder vist Julie, den andens navn kan jeg ikke huske, det er sådan mere kunstigt, og så en lille pige som naturligvis hedder Magdalene, og så en Frøken Kok, noget ældre, vist omkring tredive. Kl 7. gik vi altså derhen, traf Bispens der, Hr. Brun fra Asmild, fra hvem jeg skal hilse dig, og et par andre. Nå, da vi havde drukket te, stak de unge af til et salong bald der var, jeg så i en mape med aldt muligt, tillige med en forresten ikke gammel Frøken Loup, (således staves formodentlig Bispens navn), og Bispens broder en forhenværende Apoteker. Så gik vi hjem og sov. Mandag, kom Fru Højen, men jeg så hende ikke videre, da det var i middags stunden,

●4●

|side 4|

og skøndt jeg skyndte mig aldt hvad jeg kunde var de dog færdige, (nemlig hun, Plougs og Svanes) med kirken, og ovre i Storks lille tegne kontor, da vi havde talt lidt sammen, gik de, og da de ikke bad mig gå med, gik jeg naturligvis på arbejde, og det var vel også det rigtigste. Tirsdag gik jeg over og begyndte at tegne byen fra Asmild, det var en overordentlig dejlig aften, så stille mildt fint skønt lidt violetlig skyet, Oldenborrene begyndte at sværme og mykkene virvlede rundt over vandet. Torsdag besøgte jeg svanes, og spillede Krokket. For resten består vores husbeboere i vor lejlighed, af Fru Hjort, Hr. Hindberg, og en lille dreng, som vist heder Hjort. Jeg omgås dem jus ikke vidre, da jeg arbejder, men de ere meget venlige. Jeg står op Kl 6. drikker Kaffe sammen med Fru Hjort, gar på arbejde 6 ½, går til middag 12. spiser sommetider ene sommetider med de andre, efter bordet læser jeg, eller tegner min venstre hånd, Kl 1 ½ på arbejde igen, så hjem 6 ½ - 7 drikker te, gå ud, eller i seng.

I skal nok en andengang få en tydeligere plan.

Hils alle din

Kim

God bedring

|Domkirken – Kontoret – Sove – Spise – Daglig – Køkn – Hindberg – Mit|

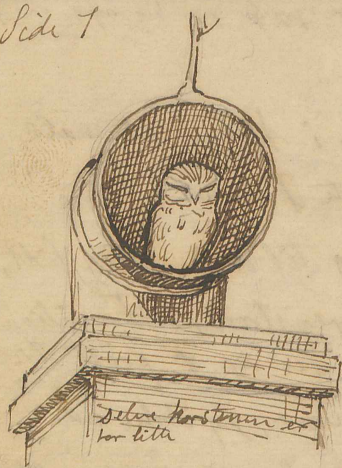
|Har Tante Ane fået Kordet, kan Niels komme op om Morgen en.|

|Undskyld den dårlige skrift men da det slog sluder med siderne og pladsen, blev jeg ked af det, neste gang skal jeg nog gjøre mig umage, skriv til mig om det ikke er den 11 Juli det er Frøken Rønnes fødselsdag|

¹ Maler P.C. Skovgaard (1817-1875).

² Enkefru Sofie Hjort (1842-1926)

Viborg i Juni 1874.

Kjære Fader!

Tak for brevet, det glæder
 mig, at du nu selv kan
 skrive til mig, og at du tænker
 at tage på landet, om nogen
 tid det har du vist godt af.

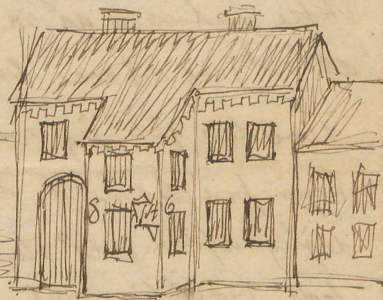
Wu skal du få at hvide hvad jeg har taget
 mig til siden jeg sidst skrev, om arbejdet vil jeg
 nu ikke skrive, da det endnu er den kedeli-
 ge del vi er ved, nemlig punktsettingen og
 inddelingen, Søndag morgen, da jeg klædte mig
 på, så jeg en spurv, på taget ud for mit vindue,
 sidde og kvadre så gyseligt inrikt, og da jeg
 skulde se mig for, var det af en lilla ugle,
 at den mindst slægt vi har her i Danmark,
 at hun på et kvarters stivelse, der havde sat
 sig i skorstens røret, og med stor ras og
 snarrede rundt for vinden, jeg tegnede den,
 men da jeg vilde kalde på Fra Hjort, fløj den.
 I Lørdags, var jeg forresten om at se Bestefaders
 hus, det ligger i samme gade, som jeg bor, nemlig

[illegible]

Side 2 til P.B.S. 5 Juni 74.

SKOVGAARD-MUSEET
Maler 9 Nr. 34

St. Mogensgade og (ja det er også ja vel egentlig
rettere Nytorvs gade, da porten er på den side,
og det er den eneste indgang til vores hus) er et
lysnødt sted, det eneste i gaden, med karnavsind.
det ser omtrent således ud.
Jeg havde nær kommet til at
bo i det, thi Fru Hjort

Bode i det, til Oktober sidste
år. Søndag formiddag fik
jeg ned til Rønegården,
men der var ingen Fru Højen, hvorfor jeg
gik hjem tog min malerkasse, marscherede ad,
på den nordlige side af V. borg så, lette og
ledte, fandt endelig et nogenlunde godt
sted, og, malte eller rettere begynte, for jeg blev
ikke færdig, midt første studi' herovre,
med Oliefarver, det kan måske blive, ikke
så tosset, og ser således ud.

Det gik naturligt nok, og
prøv fuldt af sand
fik jeg det, men det gik
i grunden ganske godt,
da det nemlig var sand
jeg malte.

